

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ
НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ
ПРИВАТНОГО ПРАВА І ПІДПРИЄМНИЦТВА
ІМЕНІ АКАДЕМІКА Ф. Г. БУРЧАКА**

ДЕМЧУК АНТОН МИХАЙЛОВИЧ



УДК 347.44:339.173(477)(043.3)

**ДОГОВІР ЗБЕРІГАННЯ НА ТОВАРНМУ СКЛАДІ
(СКЛАДСЬКОГО ЗБЕРІГАННЯ)**

Спеціальність 12.00.03 – цивільне право і цивільний процес;
сімейне право; міжнародне приватне право

Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата юридичних наук

Київ – 2015

Дисертація є рукопис.

Робота виконана на кафедрі цивільного права та процесу юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка

Науковий керівник:

доктор юридичних наук, професор
Яворська Олександра Степанівна
Львівський національний університет
імені Івана Франка, професор кафедри
цивільного права та процесу

Офіційні опоненти:

доктор юридичних наук, професор
Шишка Роман Богданович,
Національний авіаційний університет,
завідувач кафедри
господарського права і процесу

кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник
Пленюк Мар'яна Дмитрівна,
Науково-дослідний інститут
приватного права і підприємництва
імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України,
старший науковий співробітник

Захист відбудеться «26» березня 2015 року о 14.00 годині на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 26.500.01 у Науково-дослідному інституті приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака Національної академії правових наук України за адресою: 01042, м. Київ, вул. М. Раєвського, 23-А.

З дисертацією можна ознайомитись у Науково-дослідному інституті приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака Національної академії правових наук України за адресою: 01042, м. Київ, вул. М. Раєвського, 23-А.

Автореферат розісланий «___» лютого 2015 року.

Учений секретар
спеціалізованої вченої ради



В. М. Короленко

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми дослідження договору зберігання на товарному складі зумовлена зростанням значення складського зберігання в умовах ринкової економіки, появою нових її сегментів та напрямків, здійснення зберігання на професійному рівні.

В сучасній економічній діяльності складське зберігання являє собою один з найбільш важливих бізнес-процесів, який дозволяє створити чітку і налагоджену систему управління запасами і координацією товарних потоків. Відповідно основою для ефективної організації складських операцій є налагоджений механізм правового регулювання відносин складського зберігання та закріплення на законодавчому рівні договору зберігання на товарному складі. Зокрема, §2 глави 66 ЦК України врегульовані правовідносини у цій сфері та вказані основні підходи до її договірному регулювання. Зберігання на товарному складі передбачене законами України «Про сертифіковані товарні склади, прості і подвійні складські свідоцтва», «Про зерно та ринок зерна в Україні» та іншими підзаконними нормативно-правовими актами законодавства.

Водночас, незважаючи на нормативне закріплення механізму правового регулювання відносин із зберігання на товарному складі існує низка проблем при укладенні договору, а також обороту складських свідоцтв, які підтверджують передання товару на зберігання.

До теперішнього часу договір зберігання на товарному складі не входив до числа об'єктів пильної уваги науковців і не був предметом докладного теоретичного дослідження в цивільній праві. Проведені протягом останніх десяти років дослідження були присвячені лише окремим питанням зберігання, не досліджуючи в цілому всієї проблематики договору зберігання на товарному складі.

В українській правовій науці лише окремі аспекти застосування положень ЦК України щодо регулювання відносин зберігання аналізували Е. М. Грамацький, О. В. Дзера, А. Р. Домбругова, В. М. Коссака, В. В. Луць, Р. Б. Шишка, О. С. Яворська.

Теоретичною основою дисертаційної роботи слугували праці теоретиків права, цивілістів, представників науки господарського права, зокрема: М. М. Агаркова, С. С. Алексєєва, Д. В. Бобрової, Т. В. Боднар, М. І. Брагінського, С. М. Братуся, В. Г. Верднікова, О. М. Вінник, В. В. Вітрянського, Ф. І. Гавзе, Д. М. Генкіна, А. С. Довгерта, І. В. Жилінкової, О. С. Іюффе, Н. С. Кузнецової, Л. А. Лунца, Р. О. Майданика, В. Л. Мусіяки, І. Б. Новицького, О. А. Підпригори, Я. М. Шевченко та інших.

Відсутність наукових розробок з цих питань негативно позначаються на практиці укладення договорів зберігання на товарному складі та обороту складських свідоцтв, тому нагальним є проведення наукового аналізу висхідних положень конструкції зазначеного договору, пошуку підходів до правового регулювання відносин та напрацювання пропозицій і рекомендацій для їх використання на практиці.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Тему дисертаційного дослідження затверджено Вченою радою Львівського національного університету імені Івана Франка 27 грудня 2004 року (протокол № 4). Дисертаційне дослідження виконувалося відповідно до науково-дослідної роботи кафедри цивільного права та процесу Львівського національного університету імені Івана Франка «Удосконалення механізму правового регулювання у світлі новелізації цивільного законодавства» (номер державної реєстрації № 0112U003754).

Мета і задачі дослідження. Мета дослідження полягає у формуванні цілісної науково-практичної концепції правового регулювання відносин, які виникають на підставі договору зберігання на товарному складі, правового забезпечення створення системи обороту складських свідоцтв.

Реалізація вказаної мети дисертаційної роботи зумовила необхідність вирішення таких *задач*:

1) визначити особливості становлення та розвитку законодавства, що регулює правовідносини за договором зберігання на товарному складі;

2) виявити основні тенденції і закономірності становлення та розвитку договору зберігання на товарному складі в цивільному законодавстві України й відповідних ідей у доктрині цивільного права;

3) встановити правову природу, договору зберігання на товарному складі та його місце в системі цивільно-правових договорів;

4) визначити правовий статус сторін за договором зберігання на товарному складі;

5) визначити особливості укладення договору зберігання на товарному складі;

6) з'ясувати особливості простого та подвійного складських свідоцтв як товаророзпорядчих паперів;

7) з'ясувати суб'єктивні права та юридичні обов'язки сторін договору зберігання на товарному складі та наслідки невиконання чи неналежного виконання цих обов'язків;

8) визначити правові наслідки порушення умов договору зберігання на товарному складі;

9) розробити пропозиції і рекомендації щодо удосконалення законодавства та правозастосовної практики щодо договору зберігання на товарному складі.

Об'єктом дослідження виступають суспільні відносини, які виникають у зв'язку з укладенням, зміною та припиненням договору зберігання на товарному складі, в контексті розвитку суспільних відносин в умовах ринкових перетворень.

Предметом дослідження є договір зберігання на товарному складі, відповідні наукові погляди, ідеї, нормативно-правові акти України та практика їх застосування, узагальнення судової практики, вітчизняні та зарубіжні наукові джерела.

Методи дослідження. Методологічну основу дослідження складають загальнонаукові та спеціально-юридичні методи. Структурний та функціональний методи, метод системного аналізу дали змогу виявити структурні елементи договірних зобов'язань зі зберігання на товарному складі, їх особливості та встановити зв'язки між різними системними утвореннями. Історико-правовий метод використовувався при дослідженні генези регулювання відносин зберігання на товарному складі (*підрозділ 1.1*). Застосування формально-логічного методу дало можливість сформулювати низку понять, що виносяться на захист (*розділ 2*). Системно-функціональний метод застосовувався при встановленні взаємозв'язків, що виникають в процесі видачі і обороту простих і подвійних складських свідоцтв, а також для визначення місця товаророзпорядчих паперів серед інших видів цінних паперів (*підрозділ 2.3*). Метод порівняння застосовувався для зіставлення положень цивільного права України про договір зберігання на товарному складі з відповідними нормами цивільного права інших країн (*підрозділ 2.1*). Метод моделювання застосовувався для визначення перспективної ефективності запропонованих змін та доповнень до чинного ЦК України (*підрозділи 2.2 та 2.4*).

Застосування зазначених методів дало можливість здійснити комплексне дослідження договору зберігання на товарному складі, розробити науково-теоретичні висновки та сформулювати практичні рекомендації, що мають ознаки наукової новизни.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у таких науково-теоретичних положеннях, які мають ознаки новизни і виносяться на захист:

Вперше:

1) обґрунтовано віднесення простих та подвійних складських свідоцтв до товаророзпорядчих цінних паперів, оскільки вони володіють ознаками та виконують функції, які характерні для цінних паперів;

2) розроблено класифікацію договорів зберігання на товарному складі за різними критеріями:

– за суб'єктом, що надає послуги зі зберігання товарів: а) договір зберігання на товарному складі загального користування; б) договір зберігання на сертифікованому товарному складі; в) договір зберігання на відомчому складі;

– за режимом зберігання: а) договір зберігання на товарному складі із знеособленням; б) договір зберігання на товарному складі товарів роздільно; в) зберігання товару з правом розпорядження; г) зберігання за операціями РЕПО при переданні товару у власність з подальшим його зворотнім викупом;

3) встановлено, що професійним зберігачем за договором зберігання на товарному складі, окрім юридичної особи – підприємницького товариства, може виступати фізична особа – підприємець, адже вона також відповідає вимогам, які ставляться до організації як товарного складу

Удосконалено:

4) визначення поняття сертифікованого товарного складу – це підприємницьке товариство або фізична особа – підприємець, що здійснює професійну сертифіковану та ліцензовану діяльність із забезпечення схоронності товарів та забезпечення їх обороту;

5) класифікацію прав та обов'язків сторін договору зберігання на товарному складі і запропоновано поділяти їх на такі групи за послідовністю здійснення: а) права та обов'язки сторін щодо передання та приймання товару на зберігання; б) права та обов'язки сторін щодо забезпечення схоронності товару; в) права та обов'язки сторін щодо розпорядження товаром, що зберігається на товарному складі; г) права та обов'язки зберігача щодо видачі товару зі складу та прийняття його поклаждовцем; д) інші права та обов'язки сторін: експедиторські обов'язки товарного складу; оплата залізничного тарифу й інших зборів за товари, що прибувають або відвантажуються; приймання продукції від транспортних організацій і складання в необхідних випадках актів; передання актів і інших приймальних документів другій стороні; оформлення документів на відвантаження товарів зі зберігання; утилізація товарів.

6) характеристику ознак (властивостей) складських свідоцтв (простих та подвійних складських свідоцтв): а) складські свідоцтва видаються товарним складом для підтвердження прийняття товару на зберігання; б) для них встановлено форму з відповідними реквізитами (стандартизований та формалізований документ); в) складські свідоцтва є неемісійними паперами, які випускаються в документарній формі поштучно і закріплюють за їхнім володільцем індивідуальний обсяг прав; г) видача простого і подвійного складського свідоцтва фіксується у реєстрі сертифікованого товарного складу; д) складські свідоцтва посвідчують майнові права;

е) для них властива можливість передавання прав, що випливають із цих документів, іншим особам шляхом індосаменту.

7) класифікацію складських документів: а) залежно від строку зберігання товарів на складі: строкові і безстрокові; б) залежно від наявності або відсутності в них ознак, притаманних для цінних паперів: документи, що за своєю природою не є товаророзпорядчими паперами – складська квитанція, і документи, що мають такі ознаки – подвійне і просте складські свідоцтва;

8) класифікацію способів передавання прав залежно від їх обсягу за простим та подвійним складськими свідоцтвами на:

- передавання прав за повним індосаментом, при якому до набувача переходять усі права посвідчені складським свідоцтвом;

- передавання прав за заставним індосаментом, при якому складське свідоцтво не переходить у власність і знаходиться у набувача за заставним правом.

Дістали подальший розвиток:

9) положення про характеристику договору зберігання на товарному складі як взаємнозобов'язуючого, відплатного, реального, так і консенсуального строкового та публічного договору;

10) твердження про те, що для договору зберігання на товарному складі характерним є його укладення в спеціальний, неконкурентний, вільний спосіб або шляхом приєднання;

11) положення про особливості передавання прав за простими і подвійними складськими свідоцтвами та встановлено, що при передаванні простого або подвійного складського свідоцтва, складської частини подвійного свідоцтва одночасно має відбуватися, по-перше, передавання права на товар, що зберігається на складі, а по-друге, перенесення на нового володільця складського документа пов'язаних із цим товаром обов'язків попереднього володільця свідоцтва як поклададача.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані у дисертаційному дослідженні теоретичні положення можуть бути використані у таких сферах:

- *законотворчій* – для вдосконалення вітчизняного цивільного законодавства;

- *науковій* – для подальших наукових досліджень проблем договірної права в цілому та договору зберігання на товарному складі зокрема;

- *правозастосовній* – при укладенні договору зберігання на товарному складі та у судовій практиці при вирішенні спорів, що виникають з такого договору;

- *у навчальному процесі* – під час викладання навчальних дисциплін «Цивільне право України», «договірне право України», спецкурсу «Актуальні проблеми цивільного права України», розробленні семінарських завдань для студентів юридичних закладів освіти.

Апробація результатів дисертації. Дисертація обговорювалась на засіданнях кафедри цивільного права та процесу Львівського національного університету імені Івана Франка, а також наукового відділу проблем приватного права Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака Національної академії правових наук України.

Основні положення дисертаційного дослідження були оприлюднені на таких міжнародних, всеукраїнських та регіональних науково-практичних конференціях: І Всеукраїнська науково-практична конференція студентів та аспірантів «Правове

життя: сучасний стан та перспективи розвитку» (м. Луцьк, 25 березня 2005 р.); II Міжвузівська науково-практична конференція «Актуальні питання реформування правової системи України» (м. Луцьк, 27–28 травня 2005 р.); II Міжнародна науково-практична конференція студентів та аспірантів «Правове життя: сучасний стан та перспективи розвитку» (м. Луцьк, 17–18 березня 2006 р.); III Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні питання реформування правової системи України» (м. Луцьк, 2–3 червня 2006 р.); Міжнародна науково-практична конференція молодих вчених «П'яті осінні юридичні читання» (м. Хмельницький, 27–28 жовтня 2006 р.); Міжнародна науково-практична конференція «Другі Прибузькі юридичні читання» (м. Миколаїв, 24–25 листопада 2006 р.); XIII регіональна науково-практична конференція «Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні» (м. Львів, 8–9 лютого 2006 р.); III Міжнародна науково-практична конференція студентів та аспірантів «Правове життя: сучасний стан та перспективи розвитку» (м. Луцьк, 23–24 березня 2007 р.); IV Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні питання реформування правової системи України» (м. Луцьк, 1–2 червня 2007 р.); Міжнародна науково-практична конференція молодих вчених «Шості осінні юридичні читання» (м. Хмельницький, 26–27 жовтня 2007 р.); V Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні питання реформування правової системи України» (м. Луцьк, 30–31 травня 2008 р.); VI Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні питання реформування правової системи України» (м. Луцьк, 29–30 травня 2009 р.); VII Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні питання реформування правової системи України» (м. Луцьк, 4–5 червня 2010 р.); XI Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні питання реформування правової системи України» (м. Луцьк, 13–14 червня 2014 р.).

Публікації. Основні теоретичні положення та висновки дисертації опубліковано у 21 науковій праці, серед яких 6 статей, опублікованих у наукових виданнях, що входять до переліку наукових фахових видань, затвердженого МОН України, 1 стаття у науковому періодичному виданні іншої держави, а також тези 14 доповідей на науково-практичних конференціях та круглих столах.

Структура дисертації. Дисертація складається зі вступу, трьох розділів, що об'єднують вісім підрозділів, висновків та списку використаних джерел. Повний обсяг дисертації становить 218 сторінок. Список використаних джерел налічує 196 найменувань і викладений на 18 сторінках.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У **Вступі** обґрунтовано актуальність теми дисертації, визначено її зв'язок із науковими програмами, планами, темами, встановлено її мету та задачі, об'єкт і предмет дослідження, охарактеризовано методи наукового пізнання, використані у дослідженні, визначено наукову новизну, практичне значення одержаних результатів, наведено відомості про апробацію результатів дослідження та про публікації за темою дисертації.

Розділ 1 «Загальнотеоретична характеристика становлення та розвитку відносин зберігання на товарному складі» складається з 2 підрозділів, які присвячені загальнотеоретичним питанням становлення та розвитку договору зберігання на товарному складі, а також визначенню правового статусу сторін договору зберігання на товарному складі.

У підрозділі 1.1. «Генеза регулювання відносин зберігання на товарному складі» аналізується розвиток договору зберігання на товарному складі, який зародився ще у римському праві. А формування механізму діяльності товарного складу та операцій зі складськими документами не було спонтанним, а має досить глибоке підґрунтя та тривалий історичний розвиток.

Досліджено, що договір зберігання зародився як заснований на особистих довірчих відносинах, але водночас уже на етапі розвитку його в римському праві спостерігалась тенденція його комерціалізації, що виявлялось у зберіганні чужих речей.

Встановлено, що староруське право регулювало укладення договору торгового зберігання, який був прообразом договору зберігання на товарному складі. А Литовський статут 1588 року передбачав можливість так званого закритого зберігання.

Історично виникнення спеціалізованих складів пов'язане з потребами торгівлі. Перший товарний склад з'явився в Англії в 1799 р. Постійний рух великих партій товарів в умовах ринкової економіки з неминучістю викликав необхідність у збереженні товарів, призначених для продажу, в спеціально обладнаних для такого зберігання приміщеннях – товарних складах.

У роботі досліджено, що однією з основних проблем, пов'язаних зі зберіганням, є необхідність запобігти вилученню з цивільного обороту товарів, що зберігаються, на час їх знаходження на складі, тобто необхідність зберегти стосовно товарів, що знаходяться на складі, таку ж їх оборотоздатність, яка б існувала при вільному обороті товарів. Указане завдання було вирішено шляхом запровадження обороту товаророзпорядчих паперів, які підтверджують знаходження товарів на зберіганні – складських свідоцтв або заставної частини подвійного свідоцтва, а також можливість їх реалізації (відчуження).

Запропоновано періодизацію формування відносин зберігання на товарному складі.

У підрозділі 1.2. «Методологія дослідження договору зберігання на товарному складі» визначаються основні методологічні засади дослідження.

Визначено, що дослідження договору зберігання на товарному складі доцільно здійснювати у три етапи. Перший – це дослідження суспільних відносин з надання послуг зі зберігання на товарному складі, що безпосередньо обумовлює правове явище – правовідносини щодо передачі товарів на зберігання на товарному складі, тобто тут дослідження йде від економічної суті явища до його правової форми. На другому етапі дослідження, шляхом аналізу нормативних документів, передбачається розглянути існуючий правовий механізм регулювання зазначених відносин, виявити його недоліки та прогалини, а також вирішити питання про необхідність його зміни (доповнення) з урахуванням сучасних тенденцій розвитку цивільного законодавства. На третьому етапі дослідження, з урахуванням отриманих результатів, можливо безпосередньо визначити сутність окремих правових понять, що складають предмет дисертації.

Такий методологічний підхід – сходження від абстрактного до конкретного, від загального до окремого – в даному випадку необхідно розуміти як «цілісне утворення», що складається з окремих приватноправових методів, зокрема: формально-логічного, порівняльного, методу моделювання, системно-функціонального, історико-правового та інших.

Розділ 2 «Договір як підстава виникнення відносин зберігання на товарному складі» складається з 4 підрозділів, в яких досліджуються поняття та здійснюється характеристика договору зберігання на товарному складі.

У підрозділі 2.1. «Правовий статус сторін за договором зберігання на товарному складі» запропоновано визначення товарного складу як підприємницького товариства або фізичної особи-підприємця, що здійснюють професійну сертифіковану та ліцензовану діяльність із забезпечення схоронності товарів та забезпечення їх обороту.

Визначено мету створення товарного складу якою є не лише забезпечення зберігання переданих речей, а й створення умов, за яких під час перебування товарів на складі їх оборот міг би тривати.

Обґрунтовано потребу врахування критеріїв, за якими товарний склад має розглядатися як професійний зберігач: зберігач має бути належним чином зареєстрований як суб'єкт підприємницької діяльності; діяльність щодо зберігання товарів на складі є основним видом його статутної діяльності; у зберігача у власності або оренді мають бути відповідні засоби та обладнання для здійснення діяльності зі зберігання товарів на складі; у випадках, установлених законом, наявність ліцензій та сертифікатів.

У роботі встановлено, що контрагентом зберігача за договором складського зберігання є поклажодавець. Поклажодавцем у договорі зберігання на товарному складі загалом виступають юридичні або фізичні особи – підприємці, які є або власниками, або титульними володільцями товарів, що передаються на зберігання. Поклажодавці не повинні мати обмежень щодо здійснення операцій, спрямованих на відчуження товару.

У підрозділі 2.2. «Поняття договору зберігання на товарному складі» обґрунтовано, що договір зберігання на товарному складі належить до групи договорів із надання послуг, та обґрунтовано такі особливості договору зберігання на товарному складі: 1) договір зберігання на товарному складі є взаємозобов'язуючим; 2) договір зберігання на товарному складі є відплатним; 3) ураховуючи специфіку договору, а також беручи до уваги конкретні умови, передбачено можливість укладення як реального, так і консенсуального договору; 4) договір має ознаки публічного договору; 5) специфіка мети договору зберігання на товарному складі, виявляється у: а) забезпеченні збереження переданих на зберігання товарів; б) запобіганні шкідливого впливу об'єкта зберігання на товари інших поклажодавців, що зберігаються на цьому ж товарному складі, а також запобіганні впливу товарів, які є на зберіганні, на об'єкт зберігання, і усунення загрози присвоєння їх іншими особами; в) створенні умов, за яких під час зберігання товарів на складі їх рух у цивільному обороті міг би продовжуватись. Саме за такого поєднання властивостей зберігання на товарному складі досягається максимальна ефективність функціонування цієї договірної конструкції у цивільному праві. б) договір відноситься до групи договорів із надання послуг.

Обґрунтовано та запропоновано класифікацію договорів зберігання на товарному складі за різними критеріями:

1) За суб'єктом, що надає послуги зі зберігання товарів: а) договір зберігання на товарному складі загалого користування; б) договір зберігання на сертифікованому товарному складі; в) договір зберігання на відомчому складі;

2) За режимом зберігання: а) договір зберігання на товарному складі товарів роздільно; б) договір зберігання на товарному складі із знеособленням; в) договір зберігання РЕПО при передаванні товару у власність з подальшим його зворотнім викупом.

У підрозділі 2.3. «Укладення договору зберігання на товарному складі» обґрунтовано, що договір зберігання на товарному складі укладається у спеціальному порядку у вільний, неконкурентний спосіб. У разі укладення договору зберігання

зерна на зерновому складі, такий договір укладається шляхом застосування типових форм договору.

Обґрунтовано позицію, про те, що складські свідоцтва не є формою договору і ототожнювати їх з договором неможливо. Адже письмова форма договору є фіксацією його умов, гарантує домовленість сторін договору і можливість вимоги належного виконання умов, обумовлених контрагентами. А правовий зміст товаророзпорядчого документа зводиться не до простої фіксації умов договору, що є основою видачі цього документа, а полягає в можливості розпоряджатися товаром без його фізичного переміщення. Крім того, подвійне складське свідоцтво, так само як і просте, засвідчуючи укладення договору зберігання на товарному складі, не може повністю його замінити, оскільки повністю усі умови цього договору не можуть бути зафіксовані його бланком, виходячи із законодавчого визначення реквізитів складського свідоцтва.

Виявлено ознаки складських документів, такі як: 1) видаються товарним складом для підтвердження прийняття товару на зберігання; 2) для них встановлено форму з відповідними реквізитами (стандартизований та формалізований документ); 3) прості та подвійні складські свідоцтва є неемісійними паперами, що випускаються в документарній формі поштучно і закріплюють за їхнім володільцем індивідуальний обсяг прав; 4) посвідчують майнові права; 5) для них властива можливість передання прав, що випливають із цих документів, іншим особам (окрім складської квитанції).

Обґрунтовано доцільність укладення товарним складом і поклажодавцем договору зберігання на товарному складі як окремого документа разом з оформленням і видачею складського документа.

Досліджено особливості складської квитанції, яка є необоротним документом, а отже не може передаватися шляхом вчинення передавального напису (індосаменту), а також за своєю природою не є цінним папером і не володіє ознаками товаророзпорядчих документів.

Запропоновано віднести прості та подвійні складські свідоцтва до цінних паперів із відповідним доповненням норми ст. 3 Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок».

Проаналізовано особливості передання прав за простими і подвійними складськими свідоцтвами та встановлено, що при переданні простого або подвійного складського свідоцтва, складської частини подвійного свідоцтва одночасно має відбуватися, по-перше, передання права на товар, що зберігається на складі, а по-друге, перенесення на нового володільця складського документа пов'язаних із цим товаром обов'язків попереднього володільця свідоцтва як поклажодавця.

У підрозділі 2.4. «Істотні умови договору зберігання на товарному складі» встановлено, що істотними умови договору зберігання на товарному складає: умова про предмет та об'єкт договору; умова про строк дії договору; умови про вартість послуг зберігання товарів та супутніх послуг (приймання, зберігання, відвантаження, сушіння, доробка до певних кондицій тощо).

Обґрунтовано доцільність розмежування предмета та об'єкта договору зберігання на товарному складі. Предметом договору є послуга, що полягає у здійсненні корисних дій, спрямованих на прийняття, зберігання та подальше повернення зберігачем певного об'єкта. А об'єктом є рухомі речі матеріального світу, індивідуально визначені або визначені родовими ознаками, які не використовуються поклажодавцем в особистих цілях, а розглядаються ним лише як об'єкт цивільного обороту, не обмежені та не

вилучені з цивільного обороту й не визначені такими, на які не поширюється дія Закону України «Про сертифіковані товарні склади та прості і подвійні складські свідоцтва».

В роботі дістали подальшого аргументування положення про те, що товар передається на зберігання на певний строк або без визначення такого строку, до звернення особи з вимогою про повернення товару.

Обґрунтовано, поетапну класифікацію прав та обов'язків сторін залежно від динаміки (руху) договірних відносин сторін та поділ їх на такі групи:

- 1) Права та обов'язки сторін щодо передання та приймання товару на товарний склад.
- 2) Права та обов'язки сторін щодо забезпечення схоронності товару на товарному складі.
- 3) Права та обов'язки сторін, щодо розпорядження товаром, що зберігається на товарному складі.
- 4) Права та обов'язки сторін щодо видачі та прийняття товару.
- 5) Інші права та обов'язки сторін: експедиторські обов'язки товарного складу; оплату залізничного тарифу й інших зборів за товари, що прибувають або відвантажуються; приймання продукції від транспортних організацій і складання в необхідних випадках актів; передання актів і інших приймальних документів другій стороні; оформлення документів на відвантаження товарів зі зберігання; утилізація товарів.

Розділ 3 «Виконання та правові наслідки порушення умов договору зберігання на товарному складі» складається з 2 підрозділів, в яких аналізуються особливості виконання договору зберігання на товарному складі та правові наслідки його невиконання або неналежного виконання.

У підрозділі 3.1. «Виконання договору зберігання на товарному складі» обґрунтовано, що виконання договору зберігання на товарному складі є належним, якщо його здійснено відповідно до умов зобов'язання і вимог закону, інших нормативних актів, звичаїв ділового обороту, здійснено належною особою, належній особі, належним чином, в належному місці і в належний час.

Документом, що підтверджує належне виконання сторонами зобов'язань зі зберігання зерна і продуктів його переробки, є акт-розрахунок, у якому вказується кількість прийнятої на зберігання продукції, місце зберігання, проведені операції із сушки й очищення прийнятого зерна, визначається спад у масі зерна.

Проаналізовано, що спеціальними підставами припинення договору зберігання на товарному складі є: знищення товару, що є індивідуально визначеною річчю; продаж товарним складом товарів, що зберігаються, за умови виникнення реальної загрози псування товарів або якщо товари вже піддалися псуванню, або виникли інші обставини, за яких зберігання не може бути забезпечене.

У підрозділі 3.2. «Правові наслідки порушення умов договору зберігання на товарному складі» обґрунтовано, що зберігач у разі невиконання чи неналежного виконання умов договору несе цивільну відповідальність за умов: 1) протиправності його діянь (наприклад, порушення обов'язку повернути покладавцеві у схоронності річ або відповідну кількість речей такого самого роду та такої самої якості); 2) наявності збитків, завданих покладавцеві, у формі втрати (нестачі), знецінення, пошкодження товару; 3) причинного зв'язку між діями (бездіяльністю) зберігача і негативними наслідками у покладавця.

Обґрунтовано, що збитки товарний склад відшкодовує покладавцеві: у разі втрати (нестачі) товару – у розмірі його вартості; пошкодження товару – у розмірі суми,

на яку знизилася його вартість. Відшкодуванню підлягає вартість втрачених або пошкоджених товарів, витрати у зв'язку з їх втратою або пошкодженням (реальний збиток), а також прибутки, які поклададавець міг отримати, продавши товари або використовуючи їх іншим чином.

Установлено, що на законодавчому рівні не передбачено правових наслідків на випадок прострочення передачі товару поклададавецьві, а також у разі самовільного користування майном. Запропоновано розширити підстави застосування засобів відповідальності до зберігача, передбачивши у нормі ст. 950 ЦК України положення про те, що зберігач несе відповідальність також за невиконання (неналежне виконання) інших обов'язків.

Проаналізовано умови звільнення від відповідальності товарного складу, а саме: 1) товарний склад звільняється від відповідальності, якщо доведе, що втрата (нестача) або пошкодження товарів сталися внаслідок непереборної сили, тобто надзвичайних і непередбачених за цих умов обставин; 2) товарний склад звільняється від відповідальності за втрату (нестачу) або пошкодження прийнятих на зберігання товарів, якщо доведе, що втрата, нестача або пошкодження сталися внаслідок властивостей товарів, про які товарний склад не знав і не міг знати, приймаючи річ на зберігання; 3) товарний склад звільняється від відповідальності у разі умислу або грубої необережності самого поклададавця, що потягли за собою втрату (нестачу) або пошкодження товарів, прийнятих на зберігання.

ВИСНОВКИ

У дисертаційному дослідженні наведено теоретичне узагальнення і нове вирішення наукового завдання, що виявляється у формуванні цілісної теоретичної концепції правового регулювання відносин, які виникають на підставі договору зберігання на товарному складі.

На основі проведеного дослідження проблематики договору зберігання на товарному складі, доктринальних положень, сформульованих цивілістичною наукою, практики їх застосування обґрунтовано та сформульовано низку науково-практичних висновків, серед яких такі:

1. Договори зберігання на товарному складі можна класифікувати за такими критеріями:

а) за суб'єктом, що надає послуги зі зберігання товарів:

- договір зберігання на товарному складі загального користування;
- договір зберігання на сертифікованому товарному складі;
- договір зберігання на відомчому складі;

б) за режимом зберігання:

- договір зберігання на товарному складі товарів роздільно;
- договір зберігання на товарному складі із знеособленням;
- договір зберігання РЕПО, при переданні товару у власність з подальшим його зворотнім викупом.

2. Письмова форма договору є фіксацією його умов, гарантує домовленість сторін договору і можливість вимоги належного виконання умов, обумовлених контрагентами. А правовий зміст товаророзпорядчого документа зводиться не до простої фіксації умов договору, що є основою видачі цього документа, а полягає в можливості розпоряджатися товаром без його фізичного переміщення. Тому, складські

свідоцтва – товаророзпорядчі документи не є формою договору. Крім того, подвійне складське свідоцтво, так само як і просте, засвідчуючи укладення договору зберігання на товарному складі, не може повністю його замінити, оскільки повністю усі умови цього договору не можуть бути зафіксовані його бланком, виходячи із законодавчого закріплених реквізитів складського свідоцтва.

3. Товарний склад – це підприємницьке товариство або фізична особа – підприємець, що здійснює професійну сертифіковану та ліцензовану діяльність із забезпечення схоронності товарів та забезпечення їх обороту. Тому товарний склад як професійний зберігач має бути належним чином зареєстрований як суб'єкт підприємницької діяльності; діяльність щодо зберігання товарів на складі має бути основним видом його статутної діяльності; у зберігача у власності або оренді мають бути відповідні засоби та обладнання для здійснення діяльності зі зберігання товарів на складі; у випадках, установлених законом, наявність ліцензій та сертифікатів. Поклажодавцем у договорі зберігання на товарному складі загалом виступають юридичні або фізичні особи – підприємці, які є або власниками, або титульними володільцями товарів, що передаються на зберігання. Поклажодавці не повинні мати обмежень щодо здійснення операцій, спрямованих на відчуження товару.

4. Ознаками складських документів є: 1) видаються товарним складом для підтвердження прийняття товару на зберігання; 2) для них встановлено форму з відповідними реквізитами (стандартизований та формалізований документ); 3) прості та подвійні складські свідоцтва випускаються в документарній формі поштучно і закріплюють за їхнім володільцем індивідуальний обсяг прав; 4) посвідчують майнові права; 5) для них властива можливість передання прав, що впливають із цих документів, іншим особам (окрім складської квитанції).

5. Необхідно внести такі зміни до чинного законодавства України в частині регулювання відносин складського зберігання, для забезпечення обороту складських свідоцтв: доповнити п. 1 ст. 961 ЦК України, вказавши, що подвійне складське свідоцтво, кожна з його частин є ордерними цінними паперами; змінити п. 6 ч. 5 ст. 3 Закону України «Про цінні папери і фондовий ринок», викласти його в такій редакції: «п. 6) товаророзпорядчі цінні папери – прості та подвійні складські свідоцтва, цінні папери, які надають їхньому держателю право розпоряджатися майном, вказаним у цих документах» та доповнити ст. 5 Закону України «Про заставу» пунктом 4: «Товар, прийнятий на зберігання за подвійним чи простим складським свідоцтвом, може бути протягом строку його зберігання предметом застави шляхом застави відповідного свідоцтва».

6. Для врегулювання порядку передання простого та подвійного складських свідоцтв доповнити § 2 глави 66 ЦК України статтею 964¹: «Передання простого та подвійного складського свідоцтв», виклавши її в такій редакції: «Одночасно з передачею іншій особі простого складського свідоцтва, подвійного складського свідоцтва або складського свідоцтва як частини подвійного складського свідоцтва його володільець зобов'язаний перевести на цю особу свій обов'язок щодо сплати товарному складу плати за зберігання товару, зазначеного в свідоцтві, яке передається, а також передати інші пов'язані з цим товаром права і обов'язки за договором складського зберігання, за правилами, встановленими в статтях 513–521 цього кодексу».

7. У тих випадках, коли було знищено товар, який володів родовими ознаками, для уникнення спору між сторонами доцільно доповнити ст. 941 ЦК України частиною

другою такого змісту: «Знищення речей, визначених родовими ознаками, під час їх зберігання не є підставою для припинення договору».

8. З метою усунення спірних ситуацій щодо відшкодування витрат поклажодавця за зберігання товарів слід доповнити ст. 939 ЦК України частиною 3 такого змісту: «Якщо поклажодавець попередив зберігача у розумний строк про відмову від його послуг, але зберігач уже зазнав витрат, поклажодавець зобов'язаний їх відшкодувати. Зберігач має обґрунтувати необхідність витрат, яких він зазнав».

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ АВТОРОМ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

1. Демчук А. М. Зберігання на товарному складі зі знеособленням / А. М. Демчук // Університетські наукові записки. – 2007. – № 1. – С. 136–140.
2. Демчук А. М. Складське свідцтво як об'єкт цивільного права / А. М. Демчук // Підприємництво господарство та право. – 2007. – № 2 (134). – С. 33–37.
3. Демчук А. М. Предмет та об'єкт договору зберігання на товарному складі / А. М. Демчук // Підприємництво господарство та право. – 2007. – № 4. – С. 41–44.
4. Демчук А. М. Особливості укладення договору зберігання на товарному складі / А. М. Демчук // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право». Том 2. – 2012. – Випуск 19. – С. 48–52.
5. Демчук А. М. Договір як підстава виникнення відносин зберігання на товарному складі / А. М. Демчук // Адвокат. – 2013. – № 9. – С. 28–31.
6. Демчук А. М. Істотні умови договору зберігання на товарному складі / А. М. Демчук // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право». Частина 1. Том 1. – 2013. – Випуск 21. – С. 207–211.
7. Демчук А. М. Періоди розвитку відносин зі зберігання на товарному складі в Україні / А. М. Демчук // Perspektywrozwojunauki. Zbiótraportównaukowych. – Gdańsk: Wydawca: Sp. z o.o. «Diamondtradingtour». – 2012. – С. 5–13.
8. Демчук А. М. Договір складського зберігання – новела правового регулювання / А. М. Демчук // Правове життя: сучасний стан та перспективи розвитку. Збірник тез наукових доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів та аспірантів (м. Луцьк, 25 березня 2005 р.). / Волинський державний університет імені Лесі Українки. – Луцьк: РВВ «Вежа», 2005. – С. 60–62.
9. Демчук А. М. Сертифікований товарний склад: проблеми та перспективи / А. М. Демчук // Актуальні питання реформування правової системи України. Збірник наукових статей за матеріалами II Міжвузівської науково-практичної конференції (м. Луцьк, 27–28 травня 2005 р.). / Волинський державний університет імені Лесі Українки. – Луцьк, 2005. – С. 182–187.
10. Демчук А. М. Правове регулювання складського зберігання в умовах ринкової економіки / А. М. Демчук // Молодь у юридичній науці: Збірник тез Міжнародної наукової конференції молодих учених «П'яті осінні юридичні читання». У 5 частинах. Частина 3: «Цивільне право. Сімейне право. Міжнародне приватне право. Комерційне право». Підтом 1. (м. Хмельницький, 27–28 жовтня 2006 р.) / Хмельницький університет управління і права – Хмельницький: Видавництво Хмельницького університету управління і права, 2006. – С. 78–81.
11. Демчук А. М. Історико-правові джерела регулювання відносин зберігання / А. М. Демчук // Правове життя: сучасний стан та перспективи розвитку: Зб. тез наук.

доп. II Міжнародної науково-практичної конференції студентів та аспірантів (м. Луцьк, 17–18 березня 2006 р.)/ Волинський державний університет імені Лесі Українки. – Луцьк: РВВ «Вежа» Вол. держ. ун–ту ім. Лесі Українки, 2006. – С. 100–102.

12. Демчук А. М. Історико-правовий розвиток регулювання діяльності товарного складу / А. М. Демчук // Актуальні питання реформування правової системи України: 36. наук. ст. за матеріалами III Міжнар. наук.-практ. конф., (м. Луцьк, 2–3 червня 2006 р.) / Уклад. Т. Д. Климчук, І. Я. Якушев. – Луцьк: РВВ «Вежа», 2006. – У 2–х томах. – Т. 1. – С. 263–267.

13. Демчук А. М. Цивільно-правова характеристика товарного складу / А. М. Демчук // Право ХХІ століття: становлення та перспективи розвитку. (м. Миколаїв, 24–25 листопада 2006 року) / Під редакцією В. І. Терентьєва, О. В. Козаченка. – Миколаїв, 2006. – С. 376–379.

14. Демчук А. М. Припинення договору складського зберігання / А. М. Демчук // Актуальні проблеми юридичної науки. Збірник тез Міжнародної наукової конференції «Шості осінні юридичні читання»: У 3–х частинах. Частина друга: Цивільне право. Сімейне право. Міжнародне приватне право. Комерційне право. Цивільний процес. Трудове право. Право соціального забезпечення. (м. Хмельницький, 26–27 жовтня 2007 р.) / Хмельницький університет управління та права. – Хмельницький: Видавництво Хмельницького університету управління і права, 2007. – С. 63–65.

15. Демчук А. М. Вдосконалення правового регулювання обігу складських свідоцтв / А. М. Демчук // Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні. Матеріали XIII регіональної науково-практичної конференції. (м. Львів, 8–9 лютого 2007 р.) / Львівський національний університет імені Івана Франка – Львів: Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. – С. 280–283.

16. Демчук А. М. Складська квитанція, як вид складського документу / А. М. Демчук // Правове життя: сучасний стан та перспективи розвитку. 36. тез наук. доповідей за матеріалами III Міжнародної науково-практичної конференції, (м. Луцьк, 23–24 березня 2007 р.) / Уклад. М. Л. Варченко, Н. М. Гончарова, В. В. Мачіха, С. С. Савич, І. Ф. Урина. – Луцьк, 2007. – С. 159–160.

17. Демчук А. М. Укладення договору зберігання на товарному складі та його функції / А. М. Демчук // Актуальні питання реформування правової системи України: 36. наук. ст. за матеріалами IV Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Луцьк, 1–2 червня 2007 р.) / Уклад. Т. Д. Климчук, І. Я. Якушев. – Луцьк: РВВ «Вежа» Волин. держ. ун–ту ім. Лесі Українки, 2007. – У 2 томах. – Т. 1. – С. 378–382.

18. Демчук А. М. Передання прав зі складських свідоцтв / А. М. Демчук // Актуальні питання реформування правової системи України: 36. наук. ст. за матеріалами V Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Луцьк, 30–31 травня 2008 р.) / Уклад. Т. Д. Климчук – Луцьк: Волин. обл. друкарня, 2008. – С. 238–243.

19. Демчук А. М. Договір як підстава виникнення відносин зберігання на товарному складі / А. М. Демчук // Актуальні питання реформування правової системи України: 36. наук. ст. за матеріалами VI Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Луцьк, 29–30 травня 2009 р.) / Уклад. Т. Д. Климчук. – Луцьк: Волин. обл. друкарня, 2009. – С. 294–297.

20. Демчук А. М. Складські документи як об'єкт обігу / А. М. Демчук // Актуальні питання реформування правової системи України: 36. наук. ст. за матеріалами VII Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Луцьк, 4–5 червня 2010 р.) / Уклад. Н. І. Вознюк,

Т. Д. Климчук, Ю. П. Крисюк, О. В. Старко, І. М. Шевчук, Б. О. Чупринський. – Луцьк: Волинська обласна друкарня, 2010. – С. 355–360.

21. Демчук А. М. Поклажодавець: сторона договору зберігання на товарному складі / А. М. Демчук // Актуальні питання реформування правової системи України: Зб. наук. ст. за матеріалами XI Міжнар. наук.–практ. конф. (м. Луцьк, 13–14 червня 2014 р.) / Уклад. Л. М. Джурак. – Луцьк: «Вежа–Друк», 2014. – С. 121–122.

АНОТАЦІЇ

Демчук А. М. Договір зберігання на товарному складі (складського зберігання). – Рукопис.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.03 – цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право. – Науково-дослідний інститут приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака Національної академії правових наук України. – Київ, 2015.

Дисертація присвячена комплексному дослідженню договору зберігання на товарному складі. У дослідженні виявлено основні етапи, тенденції і закономірності становлення та розвитку договору зберігання на товарному складі в цивільному законодавстві України й відповідних ідей у доктрині цивільного права. З'ясовано зміст та сутність основних проблем, що виникають у процесі цивільно-правового регулювання відносин за договором зберігання на товарному складі.

Визначено правову природу, поняття, зміст і характеристику договору зберігання на товарному складі та його місце в системі цивільно-правових договорів. На підставі аналізу чинного законодавства та практики його застосування розкрито особливості простого та подвійного складських свідоцтв, а також обґрунтовано віднесення їх до товаророзпорядчих цінних паперів. У дослідженні проведено аналіз суб'єктивних прав та юридичних обов'язків сторін договору зберігання на товарному складі та наслідки невиконання чи неналежного виконання цих обов'язків.

Сформульовано науково-теоретичні висновки, розроблено пропозиції і рекомендації щодо удосконалення законодавства та правозастосовної практики щодо договору зберігання на товарному складі.

Ключові слова: договір зберігання на товарному складі, поклажодавець, товарний склад, зберігач, складські свідоцтва, просте складське свідоцтво, подвійне складське свідоцтво.

Демчук А. М. Договор хранения на товарном складе (складского хранения). – Рукопись.

Диссертация на соискание ученой степени кандидата юридических наук по специальности 12.00.03 – гражданское право и гражданский процесс; семейное право; международное частное право. – Научно-исследовательский институт частного права и предпринимательства имени академика Ф. Г. Бурчака Национальной академии правовых наук Украины. – Киев, 2015.

В работе проанализирован договор хранения на товарном складе и его место в системе договорных обязательств. Определены признаки, элементы и существенные условия договора, которые позволили осуществить характеристику договора. На основании анализа действующего законодательства и практики его применения

раскрыты особенности договора хранения на товарном складе, а также особое внимание уделяется складским документам.

В работе предложена классификация договоров хранения на товарном складе по различным критериям: по субъектам, предоставляющим услуги хранения товаров: а) договор хранения на товарном складе общего пользования; б) договор хранения на сертифицированном товарном складе; в) договор хранения на ведомственном складе; по режимам хранения: а) договор хранения на товарном складе с обезличением; б) договор хранения на товарном складе товаров отдельно; в) хранение товара с правом распоряжения г) хранения по операциям РЕПО, при передаче товара в собственность с последующим его обратным выкупом. Обосновано, что профессиональным хранителем по договору хранения на товарном складе, кроме юридического лица, может выступать физическое лицо-предприниматель. Предложено определение сертифицированного товарного склада – это предпринимательское общество или физическое лицо-предприниматель, осуществляющее профессиональную сертифицированную и лицензированную деятельность для сохранения товаров и обеспечения их оборота. Доказано отнесения простых и двойных складских свидетельств к товарораспорядительным ценным бумагам.

В диссертации проведена классификация прав и обязанностей сторон договора хранения на товарном складе и предложено разделять их на следующие группы по последовательности осуществления: а) права и обязанности сторон по передаче и приему товара на хранение; б) права и обязанности сторон по обеспечению сохранности товара; в) права и обязанности сторон по распоряжению товаром, хранящимся на товарном складе; г) права и обязанности хранителя по выдаче товара со склада и принятия его поклажедателем; д) другие права и обязанности сторон: экспедиторские обязанности товарного склада; оплата железнодорожного тарифа и других сборов за товары, прибывающие или отгружаемые; приемка продукции от транспортных организаций и составление в необходимых случаях актов; передача актов и других приемных документов другой стороне; оформление документов на отгрузку товаров по хранению; утилизация товаров.

Обоснованно классификацию складских документов: а) в зависимости от срока хранения товаров на складе: срочные и бессрочные; б) в зависимости от наличия или отсутствия в них признаков, присущих ценным бумагам: документы, которые по своей природе не являются товарораспорядительными бумагами – складская квитанция, и документы, имеющие такие характеристики – двойное и простое складские свидетельства.

В работе аргументирована классификация исторических этапов становления и развития отношений хранения на товарном складе: период зарождения и становления; период функционирования товарного состава в условиях плановой экономики; современный период функционирования товарного состава в условиях становления и развития рыночной экономики.

На основе проведенного исследования сформулированы предложения, направленные на усовершенствование действующего гражданского законодательства Украины

Ключевые слова: договор хранения на товарном складе, поклажедатель, товарный склад, хранитель, складские свидетельства, простое складское свидетельство, двойное складское свидетельство.

Demchuk A. M. Contract of storage at the warehouse (warehousing). – Manuscript.

Dissertation for the Degree of the Candidate of Legal Sciences, specialty 12.00.03 – Civil Law and Civil Procedure; Family Law; Private International Law. – The F. G. Burchak Scientific-Research Institute of Private Law and Business of National Academy of Law Sciences of Ukraine. – Kyiv, 2015.

The dissertation is dedicated to a complex research of warehouse storage contract. In a thesis realized main stages, trends and patterns of formation and development of contract storage at the warehouse in the civil legislation of Ukraine and the ideas in the doctrine of civil law. Found out the content and nature of the major problems encountered in the civil law regulation of relations in the warehouses storage contract.

The legal nature, concept, content and characteristics contract storage at the warehouse and its place in the civil contracts have been determined. Based on current legislation and practice peculiarities of simple and double warehouse certificates are determined and soundly simple and double warehouse certificates are hybrid securities. The study analyzed the subjective rights and legal obligations of the parties contract storage at the warehouse and the consequences of failure or improper performance of their duties.

Formulated scientific and theoretical findings suggestions and recommendations for improving legislation and law enforcement on contract storage at the warehouses.

Keywords: warehouse contract, client, warehouse, custodian, warehouse documents, simple warehouse certificate, double warehouse certificate.

Свідоцтво про Державну реєстрацію фізичної особи – підприємця
Серія ВОО № 866503

Підписано до друку 20.02.2015
Формат 60 x 90 ¹/₁₆. Папір офсетний № 2.
Друк трафаретний.
Ум. друк. арк. 0,9 арк.
Тираж 150 прим. Замовлення № 189

Віддруковано в міні-типографії ФОП Степаненко А.О.
02660, м. Київ, вул. М. Раскової, 11Б.
тел.: (044) 223-29-39, E-mail: 2238179@ukr.net, www.1-a.com.ua